

De Work-Factor Raad wil een platform bieden aan Work-Factor gebruikers, arbeidsanalisten, cost engineers en industrial engineers om problemen, oplossingen, ideeën en tips te bespreken. Daartoe zullen we regelmatig een WS Tip sturen aan “WF-leden” en geïnteresseerden. Mocht dit bericht niet op het juiste adres aankomen stuur het dan door naar geïnteresseerden en laat ons dat weten, svp.

Het onderwerp van vorige WS Tips staat op de WF Website onder: WF en Management/Praktisch - Algemeen/WS Tips.

KOSTPRIJSCALCULATIE, Technische VoorCalculatie, TVC, Deel 11

TOESLAGEN

De overige kosten en uitgaven van de organisatie worden via toeslagen toegevoegd aan de kostprijs. In het algemene integrale kostprijsstelsel kunnen de volgende toeslagen onderscheiden worden:

- Toeslag 1: Materiaalkosten
 - Toeslag 2: Regelende activiteiten
 - Toeslag 3: Algemene activiteiten
- Voor een grote internationale organisatie kunnen daar nog bij komen:
- Toeslag 4: Financieringskosten
 - Toeslag 5: Ontwikkelingskosten
 - Toeslag 6: Concernkosten
 - Toeslag 7: Risico's
 - Toeslag 8: NO Beheerskosten of Landen Beheerskosten
 - Toeslag 9: Negatieve toeslag financieringscorrectie
 - Toeslag 10: Terugvorderbare invoerrechten
 - Toeslag 11: Target prijsverschillen
 - Toeslag 12: Product-Marketing kosten
 - Toeslag 13: Garantie of servicekosten

TOESLAG 1: MATERIAALKOSTEN (zie ook WS Tip 177)

De vaststelling van het percentage van toeslag 1 gebeurt onder de verantwoordelijkheid van het lokale management. De toeslag wordt berekend ter dekking van de kosten van het verkrijgen, opslaan en uitgeven van het materiaal aan de fabriek. Deze kosten worden gewoonlijk per magazijn gebudgetteerd. De dekkingsbasis zijn de kosten van het directe materiaal.

$$\text{Toeslag 1} = \frac{\text{gebudgetteerde kosten van het magazijn}}{\text{gebudgetteerde materiaal omzet van het magazijn}} \times 100\%$$

TOESLAG 2: REGELENDE ACTIVITEITEN (1ste deel van kosten (K), zie ook WS Tip 176)

Ook de vaststelling van dit percentage geschiedt onder verantwoordelijkheid van het lokale management. Met deze toeslag worden de kosten gedekt van de regelende activiteiten (van hulpafdelingen) die in directe relatie staan tot de operationele activiteiten.

De dekking van de kosten van regelende activiteiten kan specifiek als toeslag op het LK (loonkosten) deel van de operationele activiteiten (afdelingen) worden berekend.

Wanneer het zinvol is **kan** een deel van de kosten van regelende activiteiten worden gedekt in de uurtarieven (indirecte kosten van operationele activiteiten). Deze constructie kan bijv. worden toegepast bij de dekking van de kosten van reparatie en onderhoud. Deze kosten mag men dan niet meer meenemen bij de berekening van toeslag 2.

Een dergelijke onderlinge verrekening tussen afdelingen dient men zoveel mogelijk te beperken vanwege het behoud van de doorzichtigheid van de kostenstructuur.

Voorbeeld: Dekkingsplan van de regelende activiteiten.
 Dekkingsbasis is de totale kosten van de operationele activiteit 1).

Operationele Activiteiten (Loon + Kosten)	Totale afdelingskosten	Productgroep A		Productgroep B		Bedrijfs Mechan.	Ext. services
		fabricage	ontwikk.	fabricage	ontwikk.		
	500	250	50	125	25	40	10
Regelende activiteiten kosten							
Leiding:							
- Bedrijfsmechanisatie	3	2		1			
- Ontwikkeling	2		1,5		0,5		
Reparatie en Onderhoud	11	4	1,5	3	1	1,5	
Fabricage Voorbereiding	10	6		4			
Material management	20	10	2	5	1	1	1
Kwaliteitscontrole	15	9		5		1	
Industrial Engineering 2)	7	3	1	2	1		
Prod. Administratie	7	4		3			
Totaal regelende activiteiten	75	38	6	23	3,5	3,5	1
% op operationele activiteiten	15	15,2	12	18,4	14	8,8	10

Per productgroep: | 15% | 47/335 = 14% | 28/165 = 17% | naar rato

- 1) Toeslag 2 mag ook berekend worden als een percentage van: Materiaalverbruik + Materiaalkosten + Kosten operationele activiteiten.
- 2) Een Industrial Engineering Afdeling voor zover deze staat opgesteld ter ondersteuning van de operationele activiteiten.

TOESLAG 3: ALGEMENE ACTIVITEITEN (2^e deel van kosten (K), zie ook WS Tip 176)

In deze toeslag worden de kosten van de algemene activiteiten (afdelingen) gedekt. Algemene activiteiten zijn die activiteiten, die geen directe relatie hebben met de operationele activiteiten, maar in een relatie staan tot het **totaal** van de activiteiten.

Bij wijze van uitzondering **kan** een deel van de kosten van de algemene activiteiten gedekt worden in de uurtarieven (indirecte kosten van operationele activiteiten). Het voorbeeld hiervan is huisvesting, waarvan de kosten verbijzonderd worden via het m²-tarief (vierkante meter tarief). Deze onderlinge verrekening tussen afdelingen dient men zoveel mogelijk te beperken vanwege het behoud van de doorzichtigheid van de kostenstructuur.

Voorbeeld: Dekkingsplan van de algemene activiteiten.
Dekkingsbasis is de totale kosten van de operationele activiteiten 1).

	Totale kosten van de afdelingen
Operationele kosten	500
Algemene Activiteiten kosten:	
- Plant management	20
- Personeelsafdeling	20
- Kantine	5
- Opleidingen	3
- Administratie 2)	25
- ISA	5
- Telefoon/Telex/Fax/E-mail/Intranet	2
- Repro - copy	5
Totaal Algemene Activiteiten kosten	85
% van de Operationele Activiteiten	17

- 1) Toeslag 3 mag ook berekend worden als een percentage van: Materiaalverbruik + Materiaal-kosten + Kosten van operationele activiteiten.
- 2) Exclusief Productie Administratie, zie toeslag 2.

Daarmee is totaal MLK, de dekkingsbasis voor de overige kosten en uitgaven, vastgelegd.

TOESLAG 4: FINANCIERINGSKOSTEN

De kosten verbonden aan het verkrijgen en gebruiken van kapitaal voor de bedrijfsvoering worden gedekt in de toeslag Financieringskosten.

Voorbeeld: Dekkingsplan kosten van de financiering
Dekkingsbasis is totaal MLK (dus inclusief toeslag 2 en 3).

Algemene en Regelende afdelingen	Vastgelegd kapitaal	Kosten van de fi-nanciering bij 6% 1)	MLK waarde	Toeslag 4
Algemene afdelingen	8	0,48	-	-
Plant services	40	2,40	-	-
Logistieke services	10	0,60	-	-
Machine services	22	1,32	-	-
Operationele Afdelingen				
Product groep A:				
- fabricage	100	6,00	500	-
- ontwikkeling	68	4,08	200	-
Product groep B:				
- fabricage	95	5,70	500	-
- ontwikkeling	69	4,14	200	-
Machine bouw	103	6,18	300	-
Totaal	515	30,90	1700	1,8%

- 1) Dit is een percentage wat eens per jaar door de financiële afdeling van de landen ofwel de Nationale Organisaties (NO's) wordt vastgesteld. Het percentage is gebaseerd op het landelijk percentage en het naar verhouding geschat gemiddeld kapitaalgebruik in de desbetreffende te budgetteren organisatie (vastgelegd kapitaal in grond, gebouwen, voorraden, machines, enz.).

TOESLAG 5: ONTWIKKELINGSKOSTEN

Worden, vanwege de complexiteit, apart behandeld.

TOESLAG 6: CONCERNKOSTEN

De verantwoordelijkheid voor deze toeslag is door de Raad van Bestuur gedelegeerd aan het PD-Management. De toeslag dient om de afdelingskosten van de concerncentrale, die van de centrale afdelingen van de PD's en de kosten van Algemeen Onderzoek (Natuurkundig Laboratorium) in de kostprijs van de producten op te nemen. De toeslag wordt per PD en per Artikel Groep vastgesteld.

TOESLAG 7: RISICO'S

In deze toeslag kan men kostenbedragen opnemen ter dekking van het risico van incurante fabrieksvoorraden en het eventuele risico in de budgetten van andere kostenplaatsen. Deze bedragen zondert men dan af van de verschillende kostenbudgetten.

Daarnaast omvat deze toeslag het zogenaamde **budgetrisico**. Het taakstellend karakter van het budget herbergt het risico in zich van het niet kunnen realiseren. Dit risico wordt groter naarmate de taakstelling scherper is. De verliezen die hierdoor kunnen ontstaan, worden door het opnemen van het budgetrisico in toeslag 7 in de kostprijs gecompenseerd.

Voorbeelden: massafabricage 0,5 % – 2 %
grote series 2 % – 5 %
kleine serie/enkel stuks 5 % – 20 %

TOESLAG 8: NO BEHEERSKOSTEN

Voor zover de NO (Nationale Organisatie)-Beheerskosten niet afzonderlijk aan de calculatie-eenheid worden doorbelast, wordt deze toeslag door het NO Management vastgesteld.

TOESLAG 9: NEGATIEVE TOESLAG FINANCIERINGS-CORRECTIE

De negatieve toeslag financieringscorrectie komt slechts in enkele NO's voor, namelijk in die landen waar men te kampen heeft met een groot inflatieprobleem en men calculeert in lokale valuta. De hoogte van deze negatieve toeslag wordt in voorkomende gevallen vastgesteld door het NO-Management.

TOESLAG 10: TERUGVORDERBARE INVOERRECHTEN

De te betalen invoerrechten worden in de **concernkostprijs** opgenomen via een toeslag 1 in de Supply sector. (Voor direct materiaal worden deze kosten in de verrekenprijs van het direct materiaal opgenomen). Het opnemen in de concernkostprijs zal veelal op eenvoudige wijze kunnen geschieden bij het opslaan (als veemvoorraad) van de betreffende producten.

Omdat bij export naar landen buiten de EEG/EFTA de betaalde invoerrechten geheel of gedeeltelijk teruggevorderd kunnen worden, moet men de **concernkostprijs** voor deze terugvorderbare invoerrechten corrigeren.

Hiertoe heeft men de **negatieve** toeslag terugvorderbare invoerrechten geïntroduceerd. Op deze wijze worden de in de concernkostprijs opgenomen te betalen invoerrechten, ten aanzien van de bovengenoemde landengroepen, geëlimineerd (geldt voor een beperkt aantal landen, met name Nederland). (De fiscus accepteert enkel een bedrag, geen percentage. Dus moet precies de juiste waarde van de ingevoerde artikelen worden aangetoond.)

TOESLAG 11: TARGETPRIJSVERSCHILLEN

Productiebeleid vraagt om structurele beslissingen. Een kostprijscalculatie is een momentopname. Zo'n actuele momentopname kan soms misleidend zijn. Dit kan het geval zijn in situaties van geplande organisatieaanpassing en/of product vernieuwing.

In een dergelijke situatie is het toegestaan dat bepaalde kosten buiten de kostprijs worden gehouden. Is er bijvoorbeeld sprake van het inhalen van een achterstand op het gebied van fabricagetechnieken, dan kan men de kostprijs van het product (voor de overdracht van het product aan de commercie) baseren op **de te bereiken** situatie. Hetzelfde geldt in een situatie, waarin de capaciteit van een bepaalde productiefactor **tijdelijk** te groot is.

Via de toeslag targetprijsverschillen (negatief) wordt de kostprijs op een niveau gebracht, wat **realiseerbaar** wordt geacht na doorvoering van de verbeteringen. Zo stelt men de op lange termijn de te realiseren kostprijs vast, terwijl de beoordeling van de taakstelling op korte termijn bij de huidige kostprijsopbouw mogelijk blijft.

Voorwaarde voor toepassing is, dat alle targetprijsverschillen moeten worden gemotiveerd met een schriftelijk (afbouw)plan. Ieder plan dient uiteindelijk door het management te worden goedgekeurd.

TOESLAG 12: PRODUCT MARKETING

In de Product Divisie (PD) kan men deze toeslag gebruiken om de afdelingskosten van internationale product marketing en/of internationale logistieke kosten te dekken. Men kan deze kosten via een quote of via een percentage toerekenen aan producten of productfamilies.

TOESLAG 13: GARANTIE

Deze toeslag gebruikt men in de marktsector als voorziening voor garantie verplichtingen. Men kan deze toeslag per artikelgroep differentiëren.

AFRONDING

Bij veel bedrijven wordt afgerond op de eerste drie relevante/significante cijfers:

Eu 17,58 wordt Eu 17,60

Eu 123,43 wordt Eu 123,00

Eu 1234,00 wordt Eu 1230,00.

Voor reacties naar

G. de Vrij

Secr.: WORK-FACTOR Raad

Tel: +31.40.2046048

E-mail: work-study@onsmail.nl of info@work-factor.nl

Website: www.work-factor.nl